

Bhagavata Parampara - Sri Haridasa Thakura

02 juli 2022

śrī śrī guru gaurāṅgau jayataḥ!

Bhakti Lezingen

www.purebhakti.com/teachers/bhakti-discourses/20-discourses-2001/

1337-the-glories-of-srila-haridasa-thakura

Gepubliceerd 25 mei 2001, Laatst bijgewerkt 02 juni 2022

Alachua, Florida, Verenigde Staten - 25 mei 2001

nitya-līlā praviṣṭa om̐ viṣṇupāda

Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja

De glorie van Srila Haridasa Thakura

Kom met me mee naar Jagannatha Puri dichtbij Sri Caitanya Mahaprabhu en Srila Haridasa Thakura. Het spel van Caitanya Mahaprabhu is dieper dan de zee, dieper dan zelfs duizenden en duizenden oceanen. Geen gewoon persoon kan het spel van God doorgronden en zelfs de meeste toegewijden kunnen het niet realiseren.

Op een dag zei Caitanya Mahaprabhu, "O Haridasa Thakura, er zijn in deze wereld een groot aantal onbeschaafde, materialistische mohammedanen, moslims, die de wereld willen overheersen en alle mensen met het zwaard of

op een andere manier moslim willen maken. Ze noemen degenen, die geen moslim zijn 'kafir', hetgeen betekent 'tegen God' (ka-fir). Ze vertellen hun volgelingen, "Maak van hen moslims, op welke manier dan ook."

Dit is nog steeds hun beleid. Ze hebben geen eerbied voor andere religies. Ze chanten niet de naam Hari, Krsna, Govinda, of enige andere naam van God en ze geloven in het geheel niet in de gedaante van God. Ze zijn hetzelfde als mayavadis (impersonalisten).

Mahaprabhu informeerde, "Bestaat er een proces, waarmee ze kunnen worden bevrijd?"

Haridasa Thakura antwoordde, "Er was een mohammedaan, een moslim, die op zijn tocht door een oerwoud nodig naar de wc moest. Toen hij ergens ging zitten, zag een wild zwijn hem van een afstand en rende naar hem toe om hem van achteren aan te vallen. Aangezien wilde zwijnen eenpuntig rennen met hun ogen dicht, rende dat zwijn naar die man om hem van achteren aan te vallen en hem met zijn scherpe slagstanden aan stukken

te scheuren. Toen de man zag, dat het zwijn hem ging aanvallen, riep hij, 'Ha rama! Ha rama!' Ha rama betekent 'vervloekt' of 'abominabel' of 'onzuiver'. Hij vervloekte dat zwijn door te roepen, 'Ha rama, ha rama!'

"Krsna in de gedaante van Zijn incarnatie als Sri Rama hoorde die man roepen en dacht, 'Hij roept Me. Ik moet er naartoe om hem te helpen.' Omdat Hij niet-verschillend is van Zijn heilige naam, was Sri Rama daar terstond. Hij gaf die man bevrijding en de bestemming van Vaikuntha-dhama [zie Eindnoot 1]. Dit was te danken aan het onbewust chanten van, 'O Sri Ramacandra' [ha betekent 'O' en Rama kan verwijzen naar Sri Ramacandra]."

De heilige naam is zeer krachtig. Als iemand de glorie van de heilige naam niet kent en toch met eerbied chant, of zelfs zonder eerbied, zal hij zeker de resultaten van het chanten van de heilige namen krijgen. Hij zal geen prema bereiken, maar hij wordt van deze wereld bevrijd - tot daar. Of hij krijgt grote rijkdom. Als iemand bovendien diksa neemt en met eerbied chant en het idee heeft van een relatie met Krsna - wat gaat hij krijgen? Als hij onder leiding staat van een verheven rasika tattva-jnana Vaisnava, krijgt hij geleidelijk sraddha (sterk vertrouwen in sadhu, guru en Krsna), nistha (standvastigheid in toegewijde dienst), ruci (smaak voor dienstverlening en bhajana) en asakti (spontane gehechtheid aan Krsna). Daarna wordt hij bevrijd [zie Eindnoot 2] en daarna bereikt hij de stadia van prema, sneha, mana, pranaya, raga, anuraga, bhava en mahabhava.

We moeten proberen om in dit proces Krsna's naam constant te chanten, zoals Haridasa Thakura. Als iemand dit niet voor elkaar krijgt, zal hij desondanks bevrijding krijgen. Hij zal niet sterven [zie Eindnoot 3]. De naam van Krsna zal hem behoeden. Maar probeer de naam te chanten in het geauthoriseerde proces. Ga eerst associëren met een hoog gekwalificeerde Vaisnava, die diksa geeft, waarbij je tevens divya-jnana of alle transcendente kennis ontvangt. Dan raak je onthecht van wereldse verlangens en je ontwikkelt spoedig een dikke relatie met Krsna, welke zich zal manifesteren in overeenstemming met jouw constitutionele gedaante. Je gaat geleidelijk sraddha, nistha, ruci en asakti ontwikkelen en daarna rati. Deze rati is suddha-sattva, zoals ik gisteren heb uitgelegd [zie Eindnoot 4].

Dit wordt allemaal uitgelegd door Srila Haridasa Thakura [in *Sri Caitanya-caritamṛta (Antya-līla Chapter 3)*].

Srila Haridasa Thakura ging eens - omdat Sri Krsna het wilde - Srila Raghunatha dasa Gosvami een bezoek brengen, die in die tijd in zijn ouderlijk huis woonde. Er waren daar vele geleerden en brahmanen bij elkaar gekomen, die de glorie van de heilige naam bespraken. Sommigen zeiden, dat de heilige naam bevrijding kan geven en anderen zeiden, dat de heilige naam nooit bevrijding kan geven; beide partijen waren aan het kibbelen.

Toen Haridasa Thakura daar arriveerde, bood iedereen zijn eerbetuigingen aan en legde hem dezelfde kwestie voor, waarover ze onenigheid hadden, "Kan men door de heilige naam bevrijding krijgen, of niet?" Haridasa Thakura antwoordde nederig, "Om bevrijding te krijgen is het chanten van de zuivere naam niet noodzakelijk, want zelfs met een schijn van de heilige naam kan iedereen heel gemakkelijk worden bevrijd" [zie Eindnoot 5].

[Haridasa Thakura zei, "Als de zon begint op te komen, verdriift hij, zelfs al voordat hij zichtbaar wordt, de duisternis van de nacht. Met de eerste straal zonlicht verdwijnt de angst voor dieven en geesten en demonen verdwijnen onmiddellijk. Wanneer de zon zichtbaar wordt, is alles manifest en iedereen gaat zijn religieuze activiteiten en regulerende verplichtingen uitvoeren. Op dezelfde manier zal de eerste aanwijzing, dat het chanten van Gods heilige naam zonder overtredingen is ontwaakt, de reacties van een zondig leven onmiddellijk teniet doen. En wanneer men de heilige naam zonder overtredingen chant, ontwaakt men voor dienstverlening in extatische liefde aan de lotusvoeten van Krsna. Bevrijding is het onbeduidende resultaat van een sprankje ontwaken van het chanten zonder overtredingen. Toen Ajamila zijn lichaam ging verlaten, chantte hij de heilige naam van God met de intentie om zijn zoon Narayana te roepen. Niettemin bereikte hij de geestelijke wereld [zie Eindnoot 6]. Wat valt er nog te zeggen van degenen, die de heilige naam chanten met vertrouwen en eerbied?" (*Sri Caitanya-caritamrta, Antya-lila* 3.183-187)]

Bij het horen van de woorden van Haridasa Thakura werd een brahmaan genaamd Gopal Cakravarti heel boos en ging hem uitdagen. Alle anderen waarschuwden Gopal om Haridasa Thakura niet uit te dagen vanwege zijn verheven positie in bhakti, maar toch daagde hij hem uit, "Zelfs de naam zelf kan geen bevrijding geven en u vertelt ons, dat namabhasa (de schijn van harinama) bevrijding kan geven?! Als ik de waarheid spreek, zal uw neus vanwege lepra van uw gezicht vallen en als ik ongelijk heb en u hebt gelijk, zal mijn neus eraf vallen!"

Alle aanwezigen werden boos op die persoon en de vader van Raghunatha dasa Gosvami zei tegen hem, "Verlaat ons gezelschap. Ik heb voor u geen sympathie." Hij had die persoon vele duizenden rupees per maand betaald om zijn belastingen te innen, maar nu zei hij, "Ik stop alle verbindingen met u. Ga mijn koninkrijk uit."

Na enkele dagen werd het hele lichaam van die brahmaan door lepra aangetast en zijn neus smolt eraf. Een aantal dagen later raakte hij van streek en vertrok naar Aparadhahanjana-pata (de plaats waar overtredingen teniet worden gedaan) in Navadvipa. Daar bad hij tot Caitanya Mahaprabhu, "Ik heb verkeerd gedaan. Ik heb overtredingen begaan tegen de voeten van een hogeklasse Vaisnava. Vergeef me alstublieft."

Caitanya Mahaprabhu vergaf deze nama-aparadhi brahmana en gaf hem de instructie om constant de heilige naam te chanten. Gopala Cakravarti deed dat en de lepra verdween snel. Hij werd weer zo mooi als voorheen en nu was hij een toegewijde.

Dus Haridasa Thakura was een zeer verheven toegewijde.

Als je de heilige naam chant krijg je een bepaald vermogen. Wat je zegt, wordt waar. Jouw woorden dragen vruchten. Ik heb dit persoonlijk getest en uitgeprobeerd. Ik was eens aan het chanten en dacht, "Als ik deze naam zuiver chant, moet dit gebeuren," en het gebeurde meteen. Ik heb dit zovaak uitgeprobeerd. Als je de heilige naam zuiver chant en je zou tegen iemand zeggen, "Oh, je moet sterven," zal die persoon sterven.

Narada Rsi had de zonen van Nalakuvera en Manigriva vervloekt, "Word onmiddellijk een boom," en krachtens het chanten van de heilige naam begonnen ze meteen in bomen te veranderen. Narada zei eens tegen iemand, "Oh! Ben je nu dood? Oh, kom op, kom op,

kom op." Die persoon kwam meteen terug naar het leven en begon te spreken. Dit is het vermogen van de heilige naam.

De zee had eens de eitjes van een moedervogel verzwolgen, die ze aan de branding van de oceaan had gelegd. Garuda kwam erbij en zei tegen de zee, "Je moet de eieren aan die vogel teruggeven." Toen hij geen antwoord kreeg, ademde hij in en krachtens het vermogen van de heilige naam dronk hij al het water uit de oceaan op, zodat de oceaan kwam droog te liggen.

Je kunt ook uitproberen of dit waar is of niet. Chant een paar jaar zoals Srila Haridasa Thakura of zoals iedere andere zuivere toegewijde en dan zie je zoveel vermogen naar jou toekomen. Srila Bhaktivedanta Svami Maharaja was zo sterk, dat hij in enkele jaren overal met succes kon prediken. Waarom? Hij was altijd de heilige naam aan het chanten. Krachtens de heilige naam en zijn eigen bhakti zijn zoveel zielen onder zijn bescherming gekomen. En wat doe ik? Ik chant alleen. Ik ben ook succesvol met mijn predikwerk krachtens het vermogen van de naam.

Verlies dus niet het vertrouwen in de heilige naam. Je kunt heel gemakkelijk alles krijgen met deze naam - geld, bevrijding en alle andere zaken. Haridasa Thakura is hiervan een voorbeeld. Hij heeft degene, die hem had uitgedaagd, nooit enig kwaad toegewenst, maar die persoon werd wel door lepra aangetast.

We hebben in geschriften zoveel verwijzingen naar Haridasa Thakura gezien. Gisterenavond hebben we gesproken over de prostituee van 16 tot 20 jaar oud. Terwijl ze had geprobeerd om Haridasa Thakura te verleiden, werd ze met zijn genade een zeer vooraanstaande toegewijde. We moeten proberen de heilige naam te chanten zoals hij deed.

De ontzettend mooie Maya-devi kwam zelf eens op een nacht met volle maan naar Haridasa Thakura. Hij zat op een eenzame plek aan de Ganges, waar ze hem opzocht en bad, "Ik zie, dat u de mooiste man ter wereld bent en u kunt zien, dat ik ook mooi ben. Kijkt u eens een ogenblik naar mij." Maar Haridasa Thakura was verzonken in chanten, "Hare Krsna, Hare Krsna, Krsna Krsna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare." Ze bleef de hele nacht bij hem zitten en sprak honderd uit om hem in verleiding te brengen. Ze was drie nachten achter elkaar gekomen en iedere nacht zei Haridasa Thakura tegen haar, "Wacht even, alsjeblieft. Ik heb de gelofte afgelegd om 300.000 namen per dag te chanten."

Op het eind van de nacht van de derde dag zei ze tenslotte met gevouwen handen tegen hem, "Ik ben Maya-devi, de begoochelende energie van God. Ik heb Sankara bedrogen, Brahma, de schepper, Narada, Gautama en zoveel anderen. Ik kan iedereen verleiden,

maar door u word ik verslagen. Ik ben dezelfde Maya en nu smee ik u om uw genade. Wees met me tevreden. Ik heb Rama-nama ontvangen, maar nu wil ik in de Krsna mantra worden geïnitieerd. Wilt u me alstublieft inwijden."

Ze vervolgde, "Mukti-hetuka taraka haya ramanama, krsna-nama paraka haya kare prema-dana - De heilige naam van Sri Rama geeft ongetwijfeld bevrijding (taraka) [zie Eindnoot 7], maar de heilige naam van Krsna transporteert naar de andere kant van de oceaan van onwetendheid (paraka) en geeft uiteindelijk extatische liefde voor Krsna (Vraja-prema)." Omdat Haridasa Thakura zo genadig is, heeft hij haar in krsna-nama geïnitieerd.

Ofschoon zowel Ramacandra als Krsna volgens tattva (filosofische waarheid) dezelfde zijn, heeft Rama een bijzonderheid. Welke bijzonderheid? Ten eerste, degenen, die hun toevlucht nemen tot Rama kunnen niet de positie van Sita krijgen. Ten tweede, Rama geeft Sita soms zonder reden op.

Rama gaf Sita op voor de rest van Zijn leven, omdat Hij de woorden van een bogus wasman geloofde [zie Eindnoot 8]. Wat was de fout of overtreding van Sita-devi, waarvoor Ramacandra Haar opgaf? Ze had geen fout. Maar Rama geloofde de woorden van de man van de wasserij, die Hem indirect had overtuigd om Haar te verlaten. Dus als je kuis bent in jouw dienstverlening aan Rama, kan Hij jou ook zomaar afwijzen. We vrezen, dat dit kan gebeuren.

Met Krsna daarentegen kan zelfs de gebochelde prostituee Kubja naar Hem toekomen en zeggen, "Oh, ik heb mijn toevlucht tot Jou genomen; aanvaard me alsjeblieft," en Hij zal haar aanvaarden.

Kennen jullie Narakasura? Hij overwon alle koningen van India en ging toen de mooie prinsessen ophalen voor zijn eigen genoeg. Krsna kwam het te weten van Narada Rsi. Hij ging er naartoe en bracht die demoon om en vertelde die zestienduizend prinsessen, "Nu zijn jullie onafhankelijk. Jullie kunnen gemakkelijk terugkeren naar jullie vader, moeder en anderen. Ik zal voor jullie terugreis zorg dragen." Maar wat zeiden ze? "We willen niet terugkeren. Niemand zal ons meer accepteren, want we zijn in het huis van Narakasura geweest. Dus we hebben onze toevlucht tot Jou genomen. Geef ons alsjeblieft de kans om Jouw koninginnen te dienen. We zullen vegen en voor hen koken en massages geven. Geef ons op de een of andere manier onderdak." Krsna nam hen toen allemaal mee op Zijn vogeldraagdier, Garuda, die zich uitbreidde tot een grote omvang en bracht hen naar Dvaraka. Krsna expandeerde ook Zichzelf tot zestienduizend gedaanten, huwde hen allemaal en woonde met hen als Zijn koninginnen in afzonderlijke paleizen.

Rama kan dit niet doen. Kan Hij met iedereen trouwen? Hij kan alleen met Sita trouwen en Hij kan Haar ook afwijzen. In feite heeft Hij op het eind ook Zijn broer, Laksmana, voor altijd vaarwel gezegd. Deze scènes zitten vol met extreem pathos.

Dus wij gaan naar Krsna.

*ye yatha mam prapadyante / tams tathaiva bhajamy aham
mama vartmanuvartante / manusyaha partha sarvasah*

Bhagavad-gita (4.11)

[Zoals ze zich aan Me overgeven, zo zal Ik hen belonen. Iedereen volgt Mijn pad in alle opzichten, O zoon van Prtha.]

Krsna heeft beloofd uit te wisselen met onze overgave aan Hem, dus we kunnen Hem geloven. Soms wordt Krsna wreed in Zijn gedaante van Ramacandra in Rama-lila, maar Krsna Zelf is heel bescheiden en lief voor iedereen. Maya-devi prees Krsna als veel genadiger dan Rama in haar gebed aan Haridasa Thakura.

Srimati Radhika sprak de volgende woorden in haar extatische liefde voor Krsna in afzondering, toen Ze Hem in de vorm van een verwijt indirect prees,

*mrgayur iva kapindram vivyadhe lubdha-dharma
striyam akṛta-virupam stri-jitah kama-yanam
balim api balim attvavestayad dhvanksavad yas tad
alam asita-sakhyair dustyajas tat-katharthah*

Srimad-Bhagavatam (10.47.17)

["Als een jager beschoot Hij op wrede wijze de koning der apen met pijlen. Omdat Hij door een vrouw was overwonnen, verminkte Hij een andere vrouw, die Hem met wellustige verlangens benaderde. En zelfs nadat Hij de gaven van Bali Maharaja had genoten, knoopte Hij hem als een kraai op met een touw. Laat ons daarom al onze vriendschap met die donkere jongen opgeven, ook al kunnen we niet nalaten om over Hem te spreken."]

De gopis zeiden tegen Uddhava, "Ga naar Krsna en zeg tegen Hem, 'We hebben niets meer met Hem te maken. We willen niet langer meer met Hem een relatie hebben. Als Hij ons kan opgeven, kunnen wij Hem ook opgeven. Maar wat kunnen we doen? Ons hart kan Hem nooit meer opgeven. Dit is het probleem. Wat is Hij wreed. Alle zwarte mensen zijn wreed, niet alleen deze gast. Al die zwarte gasten zijn wreed.

"Er was een ander zwart persoon in Treta-yuga (Sri Ramacandra). Er kwam een prachtige dame naar Hem toe en zei, 'Ik houd van Jou. Ik wil met Jou trouwen.' Die zwarte persoon antwoordde, 'Oh, Ik houd Me bij één vrouw. Ik kan geen tweede trouwen. Je kunt beter naar Mijn jongere broer gaan, Laksmana. Hij heeft geen vrouw.'

"Hoewel de vrouw van Laksmana in het oerwoud niet bij Hem was, was Hij wel getrouwd. Dus Rama had dit gezegd om te misleiden. Die dame ging toen naar Laksmana, die tegen haar zei, 'Wil je een koningin zijn of een dienstmeid? Als je met Mij trouwt, zal je de dienstmeid van de vrouw van Rama moeten zijn, want zij is Mijn koningin. Ik ben een dienaar, dus jij wordt ook een dienaar. Als je koningin wilt zijn, moet je met Rama trouwen. Rama kan zoveel vrouwen hebben.'

"Ze ging weer terug naar Rama, maar Rama zei weer, 'Oh, Ik kan dat niet doen. Je kunt beter naar Mijn jongere broer gaan.' Ze werd afgewezen door Rama en ze ging weer terug naar Laksmana en werd weer naar Rama gestuurd, waardoor ze van streek raakte. Ze wilde Sita vermoorden en Rama sneed haar oren en neus eraf om haar te laten stoppen.

"Waarom deed Hij dat? Hij was wellustig. Om zijn vrouw een plezier te doen wilde Hij de neus van die andere vrouw afsnijden. Hij had haar ook bescheiden kunnen zeggen, 'Ik kan dat niet doen.' Maar Hij hield haar voor de gek en lachte haar uit. Daarom werd ze woedend. Hij had haar ook kunnen zeggen, 'Oh, Ik kan dit niet doen. Je moet naar jouw

echtgenoot gaan of naar iemand anders.' Maar waarom deed Hij, wat Hij deed? Omdat Hij wreed was.

"En de derde was Vamanadeva. Wat heeft Hij gedaan? Hij eigende Zich alle bezittingen van Bali Maharaja toe en knoopte hem op met een slangentouw. Bali Maharaja huilde. Op de een of andere manier kwamen Prahlada Maharaja en Brahma daar naartoe en Brahma daagde Hem uit, 'Waar ben Jij mee bezig?' En toen ging Hij er vandoor.

Dit spel bevat zoveel diepe betekenissen, maar we hebben op dit moment niet voldoende tijd om al die diepe waarheden te beschrijven. Laten we teruggaan naar ons onderwerp.

Wat betreft Rama-nama. 'Rama' verwijst naar Ramacandra en 'Rama' verwijst ook naar Krsna Zelf. In de maha-mantra, die 'Hare Krsna' en 'Hare Rama' belichaamt, wijst Hare op Radhika en Rama wijst op Radha-Ramana Krsna. Krsna wordt ook Rama genoemd, dus Hare Rama wijst op Radha-Krsna.

In geschriften, zoals *Visnu Purana* wordt gezegd, dat drie namen van Rama gelijk zijn aan één naam van Krsna. Rama's naam is gelijk aan Krsna's naam, wanneer Rama niet verwijst naar Ramacandra maar naar Radha-Ramana Krsna - en in dat verband is deze naam soms bovengeschild aan Krsna. Er zijn hier zoveel dingen om te weten.

Haridasa Thakura heeft vier eigenschappen,

*trnad api su-nicena / taror iva sahisnuna
amanina mana-dena / kirtaniyah sada harih*

Siksastakam (3)

[Iemand die zichzelf lager acht dan het gras, die toleranter is dan een boom, die geen persoonlijke eer verwacht en toch altijd bereid is om anderen alle respect te betuigen, kan heel gemakkelijk altijd de heilige naam van God chanten.]

In welk opzicht is Haridasa Thakura 'su-nicena'? Hij dacht, "Ik ben een moslim. Ik ben niet gekwalificeerd om naar de tempel van Jagannatha te gaan." Hij liep ook nooit door de vele straten van Jagannatha Puri, want hij was 'trnad api su-nicena'.

Toen hij met Advaita Acarya in Santipura verbleef, drong Advaita Acarya erop aan om hem eerbied te betuigen. Alle verwanten van Advaita Acarya hadden zich in Zijn huis verzameld samen met een aantal brahmanen, omdat het de dag van de sraddha ceremonie van hun voorouders was. Tijdens de ceremonie wordt het bord met prasadam, dat aan de voorouders is geofferd, aan de beste brahmana in het gezelschap aangeboden. In plaats van het eerste bord aan een andere aanwezige brahmana aan te bieden, gaf Advaita Acarya het aan Haridasa Thakura, omdat hij hem groter achtte dan al die vooraanstaande brahmanen bij elkaar. Haridasa begon te huilen en zei, "Ik ben niet gekwalificeerd. Ik ben een moslim." Maar wat was het antwoord van Advaita Acarya? "Als ik jou dit offer aanbied, is dat het beste ding in het universum. Al mijn voorouders zullen worden bevrijd, als jij dit aanneemt."

Toen de brahmanen dit zagen, werden ze boos op Advaita Acarya en zeiden, "Door een moslim hier binnen te halen hebt u deze plek besmet en ons beledigd! We willen hier niet eten! We kunnen uw houding niet waarderen. Uw activiteiten staan in tegenstelling tot de principes van kastenconventies." Ze pakten hun waterpot en stonden op om te

vertrekken. Advaita Acarya antwoordde, “Het kan me niets schelen, dat jullie vertrekken. Jullie kunnen gaan. Ik wil alleen bhakti. Julie zijn een stel dwazen” [zie Eindnoot 9].

Kort daarna kwamen de brahmanen terug en vielen plat op de grond aan de lotusvoeten van Advaita Acarya en Haridasa Thakura. Haridasa Thakura is zeker een ‘out-caste’ zoals ze zeiden in die zin, dat hij superieur is aan een paramahamsa. Hij is een combinatie van Prahlada Maharaja en Sri Brahma.

Dus we moeten proberen om Haridasa Thakura te volgen door altijd de heilige naam te chanten en ‘trnad api su-nicena taror iva sahisnuna’ te zijn. [Tegen Prema-prayojana dasa:] Kun jij aantonen dat hij su-nicena is?

Prema-prayojana dasa: Srila Haridasa Thakura was zeer populair. De moslim koning dacht, “Deze Haridasa Thakura geeft de islam een slechte reputatie. Hij is in een moslim familie geboren. Waarom chant hij de naam van een hindu god?” Hij riep hem voor de raad en zei, “Je moet de naam van Krsna niet meer chanten. Je moet een vrome moslim zijn en de naam van Allah chanten. Als je dat niet doet, krijg je een zware straf.”

Haridasa Thakura antwoordde, “Edelachtbare, u kunt mijn lichaam in duizend stukken snijden en ik kan mijn leven opgeven, maar mijn tong kan het chanten van deze naam niet opgeven: Hare Krsna Hare Krsna Krsna Krsna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare.” Toen veroordeelde de koning Haridasa Thakura tot een pak slaag op tweeëntwintig marktplaatsen.

Srila Narayana Maharaja: Je moet dit horen. Oh, mijn beste vriend, wat zit je te tellen? Je moet dit horen. Je moet jouw oren aan de hari-katha geven. Wat zit je te tellen? Luister aandachtig en laat jouw hoofd niet afdwalen.

Prema-prayojana dasa: De soldaten namen Haridasa Thakura naar de markt, waar ze hem sloegen met sterke zwepen. Meestal sterft men reeds op de eerste markt, omdat de zweepslagen zo hard zijn. Eerst gaat de huid open, dan scheurt hij en daarna valt de huid eraf. Ze sloegen hem op iedere markt, totdat er geen huid meer over was, geen vlees en zijn botten waren zelfs gebroken. Het was een wonder, dat hij nog steeds de heilige naam kon chanten. Ze konden het niet geloven.

Terwijl ze hem sloegen, kon Haridasa Thakura soms naar hen kijken met een mededogende glimlach. Hij zag, dat ze nat waren van het zweet van het zware werk van zijn destructie. Dan zei hij, “Ik hoop, dat jullie armen geen pijn gaan doen van al dat slaan.”

Hij was zeer nederig. Na enige tijd weren ze bang en dachten, “Als hij niet sterft, zal de koning ons vermoorden.” Ze onthulden aan hem, “De koning gaat ons vermoorden, als je niet sterft.” Haridasa Thakura dacht, “Ik wil anderen geen overlast bezorgen.” Hij ging onmiddellijk in samadhi, waardoor het leek, alsof hij was overleden. Ze pakten zijn lichaam op en gooiden het in de Ganges. Het volgende moment stapte hij de Ganges uit met een sterk en gezond lichaam. Dit is de kracht van harinama. Haridasa Thakura is Sri Brahma en Prahlada Maharaja. Prahlada werd door zijn vader geslagen en gefolterd, maar hij heeft nooit geklaagd en is nooit van streek geraakt.

Sri Brahma heeft het volgende gezegd,

*tat te 'nukampam su-samiksamano
bhunjana evatma-kr̥tam vipakam
hr̥d-vag-vapur̥bhir vidadhan namas te
jiveta yo mukti-pade sa daya-bhak*

Srimad-Bhagavatam (10.14.8)

["Mijn lieve God, iemand die in ernst wacht, totdat u hem uw grondeloze genade schenkt en die de reacties op zijn voorgaande wandaden geduldig ondergaat en u in zijn hart, in zijn woord en met zijn lichaam zijn eerbiedige eerbetuigingen aanbiedt, is zeker geschikt te worden bevrijd, want hij kan er rechtmatig aanspraak op maken.]

Het is een kwestie van tijd, totdat iemand de bescherming van de lotusvoeten van Krsna krijgt. Wie krijgt dat? Degene, die temidden van allerlei moeilijkheden, problemen en ramspoed tegen zichzelf zegt, "Het is niet jouw fout; jij slaat me niet. Mijn eigen karma slaat me. Dit heb ik mezelf aangedaan. Het is mijn fout." Iemand die geduldig tolereert en zichzelf als de oorzaak van al zijn problemen beschouwt en tegelijkertijd met lichaam, geest en woord zijn toevlucht neemt tot Krsna, zal gemakkelijk naar Krsna's eeuwige dienst kunnen komen en voor altijd gelukkig zijn.

Srila Narayana Maharaja: Mahaprabhu voerde Zijn spel uit met toegewijden, zoals Svarupa Damodara, Ramananda Raya, Sikhi Mahiti, Madhavi-devi, Pundarika Vidyanidhi, Vakresvara Pandita, Sri Gopinatha Acarya, Kasisvara, Vaninatha Raya, Govinda, Gopala Guru en alle Gaudiya bhaktas, zoals Sivananda Sena, Raghava Pandita en Kavi Karnapura als baby en kleine jongen. Hij voerde vooral spel uit met Rupa Gosvami, Sanatana Gosvami, Raghunatha dasa Gosvami en Haridasa Thakura.

Maya-devi zei persoonlijk tegen Haridasa Thakura,

*caitanyavatara vahe premamrta-vanya
saba jiva preme bhase, prthivi haila dhanya*

Caitanya-caritamrta (Antya-lila 3.254)

["Er stroomt nu een vloed eeuwige nectar van liefde voor God dankzij de incarnatie van Sri Caitanya. Alle levende wezens drijven in die vloed rond. De hele wereld is Bhagavan nu dankbaar."]

De vloedgolf van volle prema, vraja-prema, was tijdens het spel van Mahaprabhu overal aanwezig. Overal verschenen golven van die vloed.

*e-vanyaya ye na bhase, sei jiva chara
koti-kalpe kabhu tara nahika nistara*

Caitanya-caritamrta (Antya-lila 3.255)

["Een ieder, die niet in deze vloedgolf drijft, is zeker verdoemd. Een dergelijk persoon kan gedurende miljoenen kalpas niet meer worden bevrijd."]

Srila Bhaktivedanta Svami Maharaja is jullie komen helpen. Hij predikte, "Geef al die bogus dingen op, waarvan je denkt, dat ze jou gelukkig maken. Die dingen kunnen jou nooit gelukkig maken. Rijkdom kan jou geen geluk geven en jouw verwanten hebben jou niets te bieden. Jouw huis is zo weelderig met allerlei faciliteiten. Je zet een knop aan en jouw slaapkamer komt eraan, met een andere knop komt jouw keuken naar jou toe, of

jouw servies komt naar voren, of jouw kantoor komt naar jou toe. Maar geef al die faciliteiten op. Ze kunnen jou totaal niet helpen.”

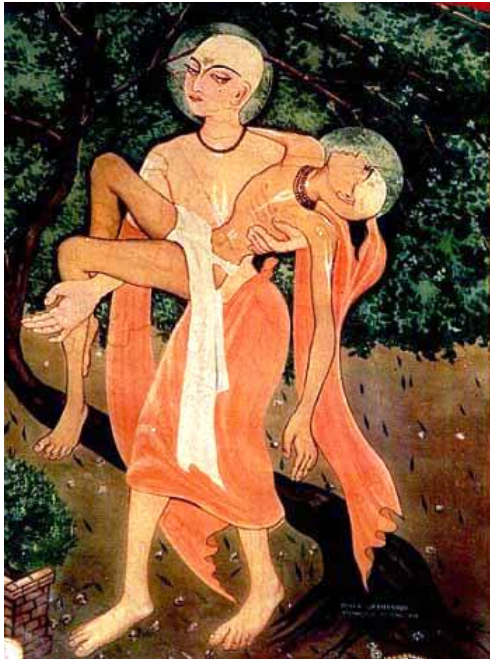

Chant alsjeblieft de heilige naam, zoals Haridasa Thakura,

*trnad api su-nicena / taror iva sahisnuna
amanina mana-dena / kirtaniyah sada harih*

Verlang nooit naar reputatie. Ga niet proberen jouw eigen glorie te horen. Geef daarentegen gepaste eerbied aan de Vaisnava's. Dit heeft Haridasa Thakura onderwezen. Laten we proberen om hem vanaf vandaag te gehoorzamen – niet vandaag, maa nu. Blijf altijd chanten zonder onderbreking, "Hare Krsna, Hare Krsna, Krsna Krsna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare."

Dan nog iets. Tijdens de laatste dagen van Haridasa Thakura ging Sri Caitanya Mahaprabhu dagelijks naar hem toe om hem Zijn darsana te geven samen met al Zijn metgezellen vlak na de ochtend arati van Jagannathadeva. Hij stuurde ook zoveel maha-prasadam naar Haridasa Thakura via de handen van Govinda, Zijn eigen dienaar. Wat was Govinda? Mahaprabhu's dienaar, of leerling, of wat? [zie Eindnoot 10]

Toen Govinda op een dag Haridasa Thakura prasadam kwam brengen, zei Haridasa tegen hem, "Vandaag blijf ik vasten, want ik heb mijn vastgestelde hoeveelheid rondjes nog niet voltooid. Dus hoe kan ik gaan eten? Maar je hebt maha-prasadam meegebracht, dus hoe kan ik dat afwijzen?" Toen bood Haridasa de prasadam zijn pranama aan en nam een klein hapje. Govinda maakte zich zorgen en ging terug naar Caitanya Mahaprabhu en zei, "Ik ging hem prasadam brengen, maar hij zei, 'Ik ben een beetje ziek.' Volgens mij is hij niet helemaal in orde."

De volgende dag ging Mahaprabhu naar Haridasa met al Zijn metgezellen – Svarupa Damodara, Ramananda Raya en anderen – en zei, "Hoe voel je je?" Haridasa Thakura antwoordde, "Oh, ik voel me ziek." Mahaprabhu vroeg, "Wat heb je dan?" Haridasa Thakura antwoordde, "Mijn lichaam is in orde, maar mijn ziekte is, dat ik mijn drie lakhs heilige namen (300.000 namen of 192 rondjes) niet heb voltooid. Ik kan niet chanten. Mijn vingers bewegen niet. Oh! Hiervan word ik ziek."

Gaan jullie proberen om ook zo te zijn? We moeten proberen om ook zo te zijn. Dit is onze enige ziekte - dat we geen smaak hebben voor het chanten van de heilige naam en dat we dan ook niet chanten.

Caitanya Mahaprabhu zei tegen Haridasa, "Nu ben je perfect. Je hoeft niet zoveel te chanten. Zoveel als je kunt chanten is genoeg." Maar Haridasa zei, "Ik wil in deze wereld niet zo lang leven. Ik weet, dat Je hier spoedig gaat vertrekken en ik wil die pathetische toestand niet meemaken. Ik wil mijn lichaam verlaten met mijn hoofd op Jouw schoot. Op

die manier kan ik Jouw gouden gelaat zien en Jouw heilige naam chanten: Saci-nandana Gaura Hari! Gaura Hari! Ik wil mijn lichaam op deze manier opgeven." Mahaprabhu zei tegen hem, "Ik voer Mijn spel uit met jou. Als Ik Mijn metgezellen zoals jij niet bij Me heb, is er geen sprake van spel. Laat Me niet alleen in deze wereld achter. Ik wil niet, dat je gaat." Maar Haridasa Thakura verzocht keer op keer, "Ik wil die pathetische scènes niet doormaken. Wees me alsjeblijft genadig."

De volgende ochtend verzamelde Caitanya Mahaprabhu alle toegewijden met Svarupa Damodara en Ramananda Raya en toen ging Hij parikrama doen van Haridasa Thakura met kirtana en zoveel mrdangas en karatalas.

*(hari) haraye namah krsna yadavaya namah
yadavaya madhavaya kesavaya namah
gopala govinda rama sri madhusudana
giridhari gopinatha madana-mohana*

Nama-Sankirtana Srila Narottama dasa Thakura (1-2)

*Hare Krsna Hare Krsna Krsna Krsna Hare Hare,
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare*

Mahaprabhu verzocht Zijn toegewijden door te gaan met kirtana. Hij ging naast Haridasa Thakura zitten en legde het hoofd van Haridasa op schoot. Haridasa keek alleen naar Zijn lotusgezicht en riep, "Saci-nandana Gaurahari! Gaurahari! Gaurahari!" en meteen verliet hij zijn lichaam.

Mahaprabhu begon te huilen en de toegewijden begonnen ook te huilen met een intens gevoel van afgescheidenheid. Toen nam Caitanya Mahaprabhu het lichaam van Haridasa in Zijn armen en legde hem op een wagen. Welke soort wagen? Zoals we ze zien in Indiaas vedisch gebruik. De toegewijden maakten een dergelijke wagen en gingen met nagara-sankirtana richting kust. Tijdens de kirtana en parikrama van de toegewijden waste Caitanya Mahaprabhu het goddelijke lichaam van Haridasa met Zijn eigen handen in de zee en zei, dat die plek een belangrijke pelgrimsplaats was geworden. Met Zijn toegewijden balsemde Hij het lichaam van Haridasa met sandelhoutpasta van Jagannatha. Hij plaatste Haridasa in samadhi en dekte zijn lichaam persoonlijk af met zand, waarna de toegewijden dit ook deden. Er werd een tijdelijke samadhi mandir neergezet en later is er een permanente mandira gebouwd.

Caitanya Mahaprabhu kondigde af, "Degenen die hier hebben gezongen, degenen die parikrama van Haridasa Thakura hebben gedaan, degenen die zelfs maar één handvol zand hebben gegeven en degenen die zich op dit viraha maha-mahotsava festival bevinden, zullen spoedig Krsna's gunst ontvangen. Hij kondigde ook aan, dat Hij van alle winkeliers prasadam wilde inzamelen. Alle winkeliers droegen hun voorraad af, maar Svarupa Damodara zei tegen hen, "We hebben niet alles van jullie nodig. Geef alleen een kleine hoeveelheid." Zo gaf iedere winkelier een kleine hoeveelheid van zijn assortiment. Sommigen gaven dahl, iemand gaf groenten, rijst enzovoort en bij elkaar was de hoeveelheid toereikend. Caitanya Mahaprabhu liet de toegewijden zitten en ging Zelf met een paar anderen de prasadam uitdelen, maar Svarupa Damodara en de anderen vroegen Hem, "Als Jij Zelf niet gaat zitten en prasadam neemt, doen de anderen dat ook niet."

Toen ging Mahaprabhu zitten en sprak het gebed tot maha-prasadam,

*maha-prasade govinde nama-brahmani vaisnave
svalpa-punyavatam rajan visvaso naiva jayate*

Prasada-Seva (Skanda Purana)

Maha-prasadam *ki jaya!*
Harinama sankirtana *ki jaya!*
Srila Haridasa Thakura *ki jaya!*
Samagata bhakta-vrnda *ki jaya!*
Gaura premanande! *Hari hari bol!*

[Eindnoot 1 - In dit verband betekent bevrijding, dat de man in zijn volgende leven met zijn bhakti in het juiste proces aanvangt en uiteindelijk Vaikuntha-dhama bereikt (-Sripada Bhaktivedanta Madhava Maharaja).]

[Eindnoot 2 - In dit verband betekent bevrijding, dat hij bhava-bhakti bereikt en de eerste realisatie krijgt van zijn relatie met Krsna en dienstverlening aan Hem. Hij ziet in zichzelf zijn eigen spirituele gedaante en de gedaanten van Krsna en Zijn metgezellen (-Sripada Bhaktivedanta Madhava Maharaja).]

[Eindnoot 3 - In dit verband betekent 'hij zal niet sterven', dat hij niet door de agenten van Yamaraja, de god van de dood, naar helse planeten en in lagere levensvormen wordt geworpen als gevolg van zijn zonden in het verleden. In zijn volgende leven krijgt hij een gelegenheid om toegewijde dienst te doen. "Materiële activiteiten en hun resultaten monden uit in het lichaam, maar werk in Krsnabewustzijn draagt de persoon opnieuw naar Krsnabewustzijn zelfs na verlies van het lichaam" (*Bhagavad-gita* 2.40, Purport door Srila Bhaktivedanta Svami Maharaja).]

[Eindnoot 4 - Als ons doel is het bereiken van rati (transcendent gevoel) en we voeren daartoe sadhana uit met deze materiële zintuigen van tong en verstand, is het sadhana, anders niet. Eerst moet het doel bekend zijn "Ik wil rati krijgen". Maar wat is rati? Waaruit bestaat die gewenste stemming, die ons doel moet zijn van onze devotionele activiteiten?

*suddha-sattva-visesatma / prema-suryamsu-samya-bhak
rucibhis citta-masrnyakrd / asau bhava ucyate*

Caitanya-caritamrta (Madhya-lila 23.5)

["Als toegewijde dienst wordt uitgevoerd op het transcendente platform van zuivere goedheid, lijkt deze op een zonnestraal van liefde voor Krsna. Dan maakt de toegewijde dienst het hart zacht met diverse smaken en dan bevindt men zich in bhava."]

Wat is bhava? Dat moet je weten. Hoe kun je sadhana uitvoeren (toegewijde activiteiten met als doel het bereiken van bhava), als je niet weet, wat bhava is? Je kunt sadhana-abhasa (een schaduw van sadhana) of minder dan dat uitvoeren zonder dat het in feite bhakti is. We bevinden ons allemaal in deze categorie.

We moeten de betekenis van sattva en suddha-sattva kennen. Sattva betekent bestaan en dat bestaat uit twee soorten, suddha-sattva en misra-sattva. De zielen, die nu vastzitten in materiële zaken zijn misra-sattva en degenen, die deze materiële ideeën opgeven en het transcendente begrip hebben aangenomen, waarin ze zichzelf zien als oneindig kleine onderdelen van de Allerhoogste Persoon, worden suddha-sattva genoemd.

Suddha-sattva visesatma - Baladeva Prabhu is de oorsprong van de suddha-sattva jivas en van alles, dat in deze wereld bestaat. Baladeva Prabhu is de personificatie of de heersende Godheid van Krsna's sandhini-sakti, Zijn bestaansvermogen. Alles dat voortkomt uit sandhini-sakti is suddha-sattva.

Visesatma wijst op hladini-sakti (waarvan Radhika de heersende Godheid is) en samvit-sakti (waarvan Krsna de heersende Godheid is) van de svarupa-sakti van Krsna (Radhika is de heersende Godheid van svarupa-sakti). Samvit betekent kennis en dit gevoel komt uit kennis, d.w.z. alle vormen van bhavas om Krsna te dienen en die zich in Radhika bevinden, kunnen gedeeltelijk verschijnen. Die gevoelens zijn vol liefde en genegenheid met ananda (onbegrensde zegen). Dit is visesa - de essentie van hladini-sakti en samvit-sakti, die verschijnen op het platform van sandini. In toegewijden die deze genade ontvangen, daalt suddha-sattva visesatma in hun hart neer.]

[Eindnoot 5 - De betekenis van deze uitspraak wordt uitgelegd in *Bhagavad-gita* (2.40), "In deze poging is geen verlies of afname en slechts een geringe vooruitgang op dit pad kan bescherming bieden tegen de meest gevaarlijke vorm van angst." In de Purport van Srila Bhaktivedanta Svami Maharaja wordt nader uitgelegd, "Activiteit in Krsnabewustzijn of handelen ten gunste van Krsna zonder lustbevreemding te verwachten is de hoogste transcendente kwaliteit van arbeid. Zelfs een klein begin van dergelijke activiteit kent geen hindernis en kan in geen enkel stadium verloren raken. Al het werk op het materiële platform moet worden afgerond, anders gaat de hele onderneming verloren. Maar ieder werk, dat wordt aangevangen in Krsnabewustzijn, heeft een permanent effect, zelfs al is het niet afgerond. De uitvoerder van dergelijk werk verliest niets, zelfs al is zijn werk in Krsnabewustzijn niet compleet. Eén procent werk verzet in Krsnabewustzijn draagt een permanent resultaat, zodat men bij de volgende poging doorgaat op het punt van twee procent, terwijl er uit materiële activiteiten geen enkele winst wordt behaald zonder honderd procent voltooiing. Ajamila voerde zijn plicht uit in enkele procenten Krsnabewustzijn, maar door de genade van Bhagavan was het resultaat op het eind honderd procent."]

[Eindnoot 6 - Toen Ajamila de vier lettergrepen van de naam Narayana chantte, verschenen de vier Visnuduta's om hem te redden van de koorden van de Yamaduta's, de agenten van de god van de dood. Door hen te zien en hun woorden te horen werd Ajamila geïnspireerd om zijn huis te verlaten en zware soberheden te ondergaan en zich met toegewijde dienst aan Bhagavan bezig te houden. Toen zijn dienstverlening geperfectioneerd was, zag hij die Visnuduta's weer en deze keer namen ze hem mee op een hemels vliegtuig naar Vaikuntha - red.]

[Eindnoot 7 - (Sri Rama geeft gemakkelijk twee soorten bevrijding in Vaikuntha, zoals hier beschreven in de lezing van Srila Narayana Gosvami Maharaja in Frankrijk, juli 2002.) De bhakti-klimplant gaat daarna naar paravyoma (de spirituele wereld), die zich zelfs voorbij Siva-loka bevindt. Paravyoma kent geen vermenging in brahma en is verdeeld in twee secties. De lagere lijkt op Vaikuntha, maar is eigenlijk niet Vaikuntha en de jiva kan ook daar naartoe gaan. Dit is de Vaikuntha planeet in de materiële wereld, die Rama-priya Vaikuntha wordt genoemd. In dat gebied heerst seva-sukha-uttara. Daar wil de toegewijde Sri Narayana dienen, maar hij wil ook het geluk ervaren, dat is verdiend met het bereiken van de vier spirituele vermogens. Dat verlangen naar geluk is niet zoals dat van ons, want de toegewijden daar hebben geen materieel lichaam en toch is dat verlangen niet zuiver. In het hogere gebied daarentegen heerst prema-seva-uttara, waar de toegewijde Narayana alleen met liefde wil dienen.

In de Vaikuntha planeten is grote weelde: men kan dezelfde lichaamskenmerken hebben als Narayana (sarupya), men kan met Hem op dezelfde planeet wonen (salokya), men kan dezelfde rijkdom hebben (sarsti) en men kan met Hem associëren. Maar een Vaisnava zal deze vier soorten bevrijding nooit verlangen. Hij wil alleen dienst verlenen.]

Narayana-loka, Nrsimha-loka, Rama-loka (Ayodhya) en veel meer van die lokas liggen in de Pravyoma. De bhakti klimplant passeert ze allemaal. Hij gaat voorbij Narayana-bhakti, Nrsimha-bhakti en Ramacandra-bhakti. De toegewijde zal zeggen, "Ik wil dat niet" en die klimplant gaat dan naar Goloka.

[Eindnoot 8 - "Rama en Sita zijn vele jaren bij elkaar gebleven en iedereen in hun koninkrijk was zeer gelukkig. Sommigen echter hadden kritiek op Rama, omdat Hij Sita had teruggenomen, nadat ze in het paleis van Ravana was geweest.

"Volgens vedische principes is het onaanvaardbaar om zijn vrouw te accepteren, nadat ze één nacht van huis is weggeweest - laat staan een jaar. De vrouw van een wasman was laat thuis gekomen.

Haar echtgenoot zei haar meteen, dat hij haar niet kon laten binnenkomen. Hij gooide haar eruit en zei, "Ik ben niet zoals Rama, die Zijn vrouw heeft geaccepteerd, nadat ze bij een andere man was geweest."

"Dit nieuws ging als een lopend vuurtje rond en kwam terug bij Rama. Hij was er zeer door van slag en realiseerde Zich, dat Hij iets moest ondernemen om de situatie recht te zetten. Hoe kon Hij een koninkrijk besturen, waar een paar mensen geen vertrouwen in Hem hadden? Hij riep een vergadering bijeen en vroeg al Zijn broers te komen, maar niemand kon Hem een advies geven. Toen kwam Hij er Zelf achter, wat Hij moest doen. Hij kon Zich herinneren, dat Sita alle heiligen in het bos wilde bezoeken en hen met gaven wilde verrassen. Hij vroeg Laksmana om Haar naar de asramas van alle heilige wijzen te brengen, Haar Zijn spijtige boodschap te bezorgen en Haar dan in het bos achter te laten. Laksmana was in alle staten, dat Rama Zich geroepen voelde om dit te doen, maar Hij kon er niets van zeggen, omdat Hij Zijn jongere broer was. Daarom moest Laksmana die verantwoording op Zich nemen" (lezing van Srila Narayana Gosvami Maharaja van 13 april 2000).]

[Eindnoot 9 - Haridasa Thakura was in een familie van moslims geboren. Bij de sraddha ceremonie voor de vader van Advaita Acarya zou de hoogste zetel en de prasadam eerst aan de meest verheven persoon worden aangeboden. Advaita Acarya voerde de ceremonie uit, toen de maan op de juiste plaats stond in de maand Ashwina. Alle hogeklasse brahmanen waren daar aanwezig - Bhattacarya, Trivedi, Caturvedi, Upadhyaya - en ze waren allemaal grote geleerden. Nadat Advaita Acarya hun voeten had gewassen, wees hij hen hun respectievelijke zitplaats aan. Vooraan stond een zetel op een verhoging en Advaita Prabhu stond daar te denken, "Wie ga ik hier neerzetten?"

Al die geleerden zaten te denken, "Ik ken zoveel geschriften. Mij wordt vast die zetel aangeboden." In stilte hadden ze allemaal aspiratie voor die zetel. Advaita Acarya liep het huis uit en zag Haridasa Thakura in een langoti bij de deur zitten. Haridasa dacht, "De brahmanen gaan hun maaltijd hier gebruiken, dus Advaita Acarya zal ons zeker een beetje prasadam geven." Hij was zo nederig, dat hij dacht het huis te besmetten, als hij naar binnen zou gaan.

Advaita Acarya omhelsde hem meteen en Haridasa Thakura zei, "Oh, jij bent een brahmaan en ik ben een moslim! Nu je me hebt aangeraakt, moet je een bad gaan nemen." Advaita Acarya greep hem vast en bracht hem naar binnen en zette hem op die verhoogde zetel, waarbij in alle richtingen een groot commentaar te horen was. De brahmanen zeiden, "Door een moslim hier naar binnen te halen hebt u deze plek gecontamineerd en ons beledigd! We gaan hier niet eten!" Ze pakten hun waterpot, stonden op en vertrokken. Ze mishandelden Advaita Acarya door te zeggen, "U staat in contrast tot de principes van dharma!"

Maar Advaita Acarya zei, "Vandaag is mijn geboorte een succes geworden en vandaag heeft mijn vader Vaikuntha bereikt. Door één Vaisnava eerbied te betuigen hebben miljoenen voorouders van mij maya gepasseerd. Als Haridasa Thakura hier gaat eten, is dat groter dan het voeden van miljoenen brahmanen."

Haridasa Thakura zat te huilen en dacht, "Vanwege mij zijn al die brahmanen beledigd en krijgen niets te eten." Maar Advaita Acarya zei, "Haridasa, vandaag ga jij hier prasadam nemen. Dat is ons grote geluk." Toen zei hij tegen de brahmanen, "Hij blijft en niemand van jullie krijgt prasadam. Jullie moeten hier eigenlijk snel vertrekken, want alleen al het zien van jullie gezicht is een grote zonde. Haridasa heeft groot respect voor maha-prasadam en daarom behoort hij tot de klasse van Vaisnava's. Een ieder, die dit niet aanvaardt, is een atheïst en iemand, die een Vaisnava veroordeelt op basis van zijn geboorte, is een atheïst. Jullie kunnen hier allemaal vertrekken en dan zullen de overtredingen met jullie meevertrekken. Jullie maken overtredingen tegen Haridasa en tegen mij ook."

Al die geleerden verlieten het huis, maar buiten gekomen begonnen ze er onder elkaar over te praten. "Advaita Acarya is geen gewone persoonlijkheid. Hij is een groot geleerde. Hij kent alle geschriften en hij is een verheven prediker van bhakti." Ze bleven met elkaar overleggen en nadat ze alles hadden heroverwogen, gingen ze terug, vielen aan de voeten van Advaita Prabhu en smeekten om vergeving (Uit: *Sri Prabhavadali*, Hoofdstuk 7 door Srila Narayana Gosvami Maharaja).]

[Eindnoot 10 - Zowel Kasisvara als Govinda waren godbroeders van Sri Caitanya Mahaprabhu en daarom eerbiedigde Hij hen, zodra ze arriveerden. Maar omdat Isvara Puri hen had gezegd om

Caitanya Mahaprabhu persoonlijke dienst te verlenen, heeft Hij hun dienstverlening aanvaard (*Sri Caitanya-caritamṛta, Ādi-līlā* 10.140).]

DEZE LEZING VALT ONDER CREATIVE COMMONS NAAMSVERMELDING-GEENAFGELEIDWERKEN (CC BY-ND 4.0) INTERNATIONALE PUBLIEKE LICENTIE. GEBRUIK IN ZIJN GEHEEL EN ONGEWIJZIGD ONDER VERMELDING VAN AUTEUR, VERTALER, LICENTIE EN UITGEVERS ZOALS BESCHREVEN ONDER REFERENTIES.

Referenties

Licentie overzicht: <https://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/legalcode.nl>

Auteur (spreker) Engels: Sri Srimad Bhaktivedanta Narayana Gosvami Maharaja

Uitgever India: Pure Bhakti / Teachers / Bhakti Discourses, "The Glories Of Srila Haridasa Thakura"

Kunstwerken: Visnu108; Bhaktivedanta Book Trust International

Vertaling Nederlands: Jaya Radhe / Bhagavata Parampara, "Sri Haridasa Thakura"

Vertaler Nederlands: © 2022 Indira dasi CC BY-ND 4.0 Enkele rechten voorbehouden

Uitgever Nederland: Pro Deo Uitgever Jaya Radhe

DIT DOCUMENT IS BESCHIKBAAR IN PDF

Vorige <= Sri Ramananda Raya

Volgende => Srivasa Pandita

TOP

